

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 69Csp/57/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124266833
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pavlíková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:6124266833.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, sudkyňou JUDr. Zuzanou Pavlíkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, pr. zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/XX, D. E. D. A., pr. zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Malcho, s.r.o., so sídlom Stankovany 549, IČO: 55 962 165 o zaplatenie 17.952,94 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovanej sa voči žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

II. Žalovanej sa voči žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podanou žalobou od žalovanej požadoval zaplatenie sumy 17.952,94 Eur spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania aj náhradu trov konania, všetko titulom zmluvy o úvere.

2. Žalobu zdôvodnil tým, že jeho právny predchodca Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., (ďalej len PSS, a.s.) uzavrela so žalovanou dňa 28.08.2013 zmluvu o úvere č. XXXXXXXX X XX predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 25.000,- eur, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa medziúver zúčtuje s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia na stavebný úver č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške cca 14.587,24 eur. Presná výška úveru sa rovná rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalovaná následne napriek opakovaným výzvam právneho predchodcu žalobcu neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na mimoriadne zosplatenie úveru, právny predchodca žalobcu k 11.03.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.03.2019 postúpila Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu 31.274,71 eur a pozostávala z istiny vo výške 23.059,06 eur, riadneho úroku vo výške 4.478,80 eur a úroku z omeškania vo výške 3.736,85 eur. Žalovaná dňa 03.05.2016 uznala záväzok vzniknutý zo

zmluvy čo do právneho dôvodu a výšky vyčíslený ku dňu 30.04.2016 t.j. vo výške 24.779,41 eur vrátane úroku vo výške 6,59% ročne o sumy 22.432,63 eur od 01.05.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 24.409,06 eur od 01.05.2016 do zaplatenia. Žalovaná po postúpení pohľadávky do podania žaloby uhradila celkovo sumu 5.106,12 eur. Žalovaná suma preto predstavuje sumu 26.168,59 eur a pozostáva z istiny úveru vo výške 17.952,94 eur, riadneho úroku vo výške 4.478,8 eur, úroku z omeškania vo výške 3.736,85 eur. Žalobca si v konaní zároveň uplatnil úroky z omeškania počnúc dňom 01.04.2019 t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalovaná so žalobou nesúhlasila v celom rozsahu. Namietala skutočnosť, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola pred uzavretím zmluvy preskúmaná jej bonita, následkom čoho nebol právny predchodca žalobu oprávnený požadovať mimoriadne zosplatnenie úveru. Podľa názoru žalovanej sú upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ako aj samotné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neplatnými právnymi úkonmi. Ďalším nedostatkom spôsobujúcim neplatnosť oboch právnych úkonov je to, že z uvedených právnych úkonov nie je zrejmé pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalovaná ďalej považuje samotnú zmluvu o úvere zo dňa 28.08.2013 za bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu obligatórných náležitostí. V dôsledku tejto skutočnosti nebola žalovaná pri podpise uznania dlhu výslovne poučená o následkoch tohto právneho úkonu, čo spôsobuje jeho neplatnosť. Pohľadávky žalobcu je v dôsledku uvedených skutočností premlčaná v celom rozsahu. Žalovaná ďalej namietala nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, ktorý nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobu preto žiadala v celom rozsahu zamietnuť.

4. Súd rozsudkom zo dňa 16. apríla 2025, č. k. 69Csp/57/2025-141 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 17.952,94 Eur, spolu s úrokmi v sume 4.478,80 Eur, a úrokmi z omeškania, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti predmetnému rozsudku podala žalovaná včas odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 27CoCsp/16/2025-167 zo dňa 30.06.2025, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením zmluvy o úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 22.08.2013, amortizačnej tabuľky, všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby PSS, a.s., v znení júl 2012, sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby PSS, a.s., platného od 01.06.2013, upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.11.2015, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.03.2016, uznania dlhu zo dňa 23.05.2016, platobnej histórie žalovanej za obdobie od 03.09.2013 do 31.03.2019, výzvy na zaplatenie dlhu zo dňa 22.03.2017, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.04.2019 vrátane prílohy, oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 03.04.2019, pokusu o zmier zo dňa 07.03.2024, žiadosti o úver zo dňa 15.06.2013, zmluvy o úvere uzavretej medzi Poštovou bankou a.s., a žalovanou zo dňa 24.02.2012 dôkazov preukazujúcich preverovanie bonity žalovanej a spoludlžníka. Takto zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

7. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 28.08.2013 vyplýva, že na základe predmetnej zmluvy sa právny predchodca žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., zaviazala poskytnúť žalovanej a spoludlžníkovi F. E. na preklopenie obdobia, kým splnia všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, medziúver pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 25.000,- eur. V zmluve bolo dohodnuté, že pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj všeobecných podmienok sa mimoriadny medziúver zmení na stavebný úver pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške cca 14.587,24 eur, s tým, že presná výška úveru sa bude rovnať rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy. Žalovaná sa zaviazala splácať medziúver splátkami v sume 247,30 eur pričom táto suma pozostáva zo sporenia vo výške 87,50 eur, zo splátky úrokov z medziúveru vo výške 137,30 eur a poplatku za poistenie vo výške 22,50 eur. Výška úrokovej sadzby medziúveru dosahovala 6,59% ročne. Počet mesačných vkladov na účet stavebného sporenia a rovnako počet splátok úrokov z medziúveru bol 106, všetky splatné 15. deň v mesiaci. Po splnení nároku na stavebný úver mali zmluvné strany dohodnutú výšku úveru 14.587,24 eur s 4,75 % ročnou úrokovou sadzbou. Úver sa žalovaná zaviazala splácať v 75 splátkach vo výške 247,30 eur, ktoré mali byť splatné k 15. dňu v mesiaci. V zmluve bola uvedená hodnota RPMN pri medziúvere vo

výške 8,20% ročne a pri stavebnom úvere vo výške 8,30% ročne. Priemerná hodnota RPMN dosahovala výšku 19,25% ročne. Celková čiastka medziúveru bola vyčíslená sumou 46.106,91 eur.

8. Z upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.11.2015 vyplýva, že pôvodný veriteľ PSS, a.s. oznámila žalovanej s konečnou platnosťou, že dňa 25.11.2015 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, v ktorom žalovaná vystupuje ako dlžníčka, nakoľko v zmysle predchádzajúcich výziev neuhradila dlžné splátky vrátane splátky za mesiac november 2015 spolu vo výške 1.133,75 eur. Zároveň bola žalovaná upozornená na skutočnosť, že v prípade ak dlžné splátky neuhradí do 25.11.2015 dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru s vyčíslenou výškou dlhu cca 24.647,87 eur a tento dlh bude následne vymáhaný. V uvedenom upozornení absentuje označenie splátky, kvôli ktorej pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu.

9. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 11.03.2016 vyplýva, že z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej splácať úver riadne a včas na ktorú bola žalovaná zo strany veriteľa opakovane upozorňovaná ku dňu 11.03.2016 nastala mimoriadna splatnosť celého úveru. Právny predchodca zároveň vyzval žalovanú na vrátenie celej sumy vo výške 24.409,06 eur. V prípade, že žalovaná neuhradí dlžnú sumu vrátane príslušenstva upozornila ju PSS, a.s., na možnosť, že pristúpi k vymáhaniu pohľadávky niektorým zo spôsobov ustanovených platnými právnymi predpismi prostredníctvom súdu resp. postúpením tretej osobe. Z potvrdenia o doručení vyplýva, že oznámenie bolo žalovanej doručené do vlastných rúk 21.03.2016. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru taktiež absentuje označenie splátky, kvôli ktorej pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu.

10. Z výzvy na zaplatenie zo dňa 22.03.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú, aby bezodkladne uhradila dlh v celkovej výške 27.032,35 eur. V opačnom prípade bola žalovaná upozornená na možnosť podania žaloby na súde, podania návrhu na vykonanie exekúcie ako aj na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe.

11. Z uznania dlhu zo 23.05.2016 vyplýva, že žalobkyňa ako jedna z dlžníkov vyhlásila, že v zmysle § 588 Občianskeho zákonníka v celom rozsahu uznáva svoj dlh čo do dôvodu aj čo do výšky vyčíslený ku dňu 30.04.2016 vo výške 24.779,41 eur vrátane príslušenstva, ktorým je 6,59 % ročný úrok zo sumy 22.432,63 eur od 01.05.2016 do zaplatenia a 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 24.409,06 eur od 01.05.2016 do zaplatenia ako svoj záväzok voči veriteľovi PSS, a.s., vzniknutý zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 28.08.2013. Ďalej bolo na listine uvedené, že dlžníčka si je vedomá, že v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uznávaný dlh premičí za 10 rokov odo dňa, kedy k uznaniu došlo.

12. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky č. 15/2019 zo dňa 01.04.2019 uzavretej medzi Prvou stavebnou sporiteľňou a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom vyplýva, že na základe uvedenej zmluvy malo dôjsť k postúpeniu súboru pohľadávok, medzi ktorými je v zmysle prílohy č. 1 aj pohľadávka voči žalovanej ku dňu 09.04.2019 v celkovej výške 31.274,71 eur, z tohto istina vo výške 23.059,06 eur, nezaplatené úroky po zosplatnení vo výške 4.478,80 eur a nezaplatené úroky z omeškania po zosplatnení vo výške 3.736,85 eur.

13. Z oznámenia o postúpení pohľadávky datovaného dňom 03.04.2019, ktoré mala realizovať Prvá stavebná sporiteľňa a.s., žalovanej súd zistil, že ku dňu 01.04.2019 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky Prvej stavebnej G. H., na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

14. Na pojednávaní konanom dňa 13.10.2025 právny zástupca žalobkyne uviedol, že v celom rozsahu sa pridŕžavajú doterajších vyjadrení. Ako hlavný dôvod na zamietnutie žaloby uviedol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Výzva, ktorá bola zo strany veriteľa žalovanej doručená pred zosplatnením neobsahuje konkrétnu splátku, pre ktorú došlo k zosplatneniu. Ide preto o neplatný právny úkon z dôvodu neurčitosti. Z tohto dôvodu nedošlo k platnému mimoriadnemu zosplatneniu a v nadväznosti na to aj k neplatnému postúpeniu pohľadávky. Absentuje aj osobitná výzva s upozornením, ktorá je náležitou platného postúpenia pohľadávky. Za neplatný považovali aj právny úkon uznania dlhu, nakoľko tento nepodpísal druhý spoludlžník a tiež je v ňom uvedená nesprávna výška pohľadávky, keďže úver je bezúročný a bezpoplatkový a veriteľ nemal nárok na jeho platné mimoriadne zosplatnenie. Z tohto dôvodu považujú žalobu za nedôvodnú a navrhli jej zamietnutie.

15. Na pojednávaní konanom dňa 10.11.2025, žalobkyňa uviedla, že je to už dlhá doba a preto si úplné podrobnosti nepamätá. Z výpovede vyplynulo, že krátko po tom, ako si s manželom tento úver zobrali, sa s manželom rozviedli a žalobkyňa zostala sama s dvoma deťmi. Manžel jej neprispieval a tento úver vôbec nesplácal, celý ho splácala žalobkyňa a potom už jej to finančne nevychádzalo. Následne mala veľa telefonátov, celé správanie sporiteľne bolo veľmi nátlakové a uviedla, že určite aj niečo podpísala, čo mohlo byť uznaním dlhu, ale bližšie si to nepamätá. Keď žiadala od bývalého manžela, aby sa aj on podieľal na splácaní tohto dlhu, vyhlásil na seba osobný bankrot a iba jej oznámil, že on je čistý a má si to riešiť sama. Žalovaná k podpisu na uznanie dlhu uviedla, že je jej. Ďalej uviedla, že teraz už vie, čo je to premlčanie pohľadávky, ale vtedy to nevedela. Snažila sa tiež vyhlásiť, že na seba berie osobný bankrot, ale kvôli niečomu sa to nepodarilo. Dlh splácala do minulého roka do apríla. Uviedla, že keď týmto úverom prefinancovali svoje dovtedajšie záväzky na chvíľu sa im situácia polepšila, ale zakrátko na to sa rozviedli a všetko bolo ešte horšie. Uviedla, že úver v stavebnej sporiteľni im vybavoval sprostredkovateľ takže nevedela uviesť ako preverovali ich bonitu. Žiadne ďalšie výzvy ako tie, ktoré sú v spise jej od žalobcu ani jeho právneho predchodcu neprišli.

16. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 10.11.2025 uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších písomných podaní a ústnych vyjadrení. Navrhol žalobu zamietnuť, pričom hlavným dôvodom na zamietnutie žaloby je nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Poukazoval na aktuálnu rozhodovaciu prax NS SR publikovanej pod č. 3/2025, 5/2025. V zmysle týchto rozhodnutí výzva veriteľa s upozornením na možnosť mimoriadneho zosplatnenia pohľadávky musí obsahovať konkrétnu splátku, pre ktorú môže dôjsť k mimoriadnemu zosplatneniu. Výzva žalobcu ani jeho právneho predchodcu takúto náležitosť neobsahovala. Neboli preto splnené podmienky na platné mimoriadne zosplatnenie pohľadávky a v dôsledku toho ani podmienky na platné postúpenie pohľadávky. Zároveň rozhodnutie NS SR hovorí, že pri postúpení pohľadávky musí byť dlžníkovi doručená osobitná výzva s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky. Takáto výzva žalovanej doručená nebola.

17. Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) stavebným sporením sa rozumie prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov, poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len "stavebný úver").

18. Podľa § 7 ods. 3 zák. č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru je maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

23. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

25. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

26. Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

29. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

31. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

32. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

33. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

34. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

36. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. Podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehotá na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

38. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“ ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

39. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., banka môže postúpiť len tú časť svojej pohľadávky, ktorá je splatná, teda tú časť, ktorú už dlžník mal zaplatiť, ale nezaplatil riadne a včas. Splátky splatné v budúcnosti sa môžu stať splatnými skôr, len ak dôjde k platnému zosplateniu. Postúpenie riadne nezosplatennej pohľadávky je v rozpore s citovaným ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách čo má za následok absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd musí prihliadať ex offo, bez toho, aby túto skutočnosť ktorákoľvek zo strán sporu namietala. (bližšie pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v zbierke stanovísk a rozhodnutí pod R 4/2021)

40. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Inak povedané, právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je podľa citovaného ustanovenia časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky.

41. Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., ako pôvodný veriteľ a žalovaná, ako dlžník, uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatvorení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaná vystupovala ako fyzická osoba uspokojujúca svoje potreby, teda ako spotrebiteľ. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou teda bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, čiže táto zmluva má spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. OZ a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Mimoriadne zosplatenie tejto zmluvy musí spĺňať predpoklady ustanovenia § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

42. Zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vyplýva, že za účelom splácania predmetného spotrebiteľského úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý pravidelný termín mesačných splátok úveru na 15. deň v mesiaci.

43. Právny predchodca žalobcu upozornením zo dňa 12.11.2015 upozornil žalovanú, že ak do 25.11.2015 nezaplatí dlžné splátky, tak k tomuto dňu vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. V uvedenom upozornení absentuje kvôli ktorej splátke právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu. Ani z jej textu nevyplýva, s ktorou splátkou mal byť dlžník, teda žalovaná, v omeškaní o viac ako 3 mesiace, hoci práve takéto omeškanie malo byť dôvodom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti judikatúru Najvyššieho súdu SR, konkrétne rozhodnutia zo dňa 31.07.2024 sp. zn. 5Cdo/188/223, z 25.01.2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023 a zo dňa 26.06.2024 sp. zn. 5Cdo/197/2022, v ktorých NSSR ustálil, že ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je nejasný a teda neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodne pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty 3 mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa. V danej veci žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky písomne vyzval žalovanú na splnenie jej záväzku, ktorá napriek tomu zostala v omeškaní s plnením svojho záväzku aspoň 90 dní. V nadväznosti na uvedené, žalobca taktiež nepreukázal, že bol postúpený zosplatený úver s ohľadom na naplnenie podmienok postúpenia pohľadávky vyžadovaných v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

44. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok nie je dôvodný, nakoľko v predmetnom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., na súčasného žalobcu. Žalobca teda v spore nepreukázal aktívnu legitimáciu, nakoľko nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky. Vecnú legitimáciu, či už aktívnu alebo pasívnu súd skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Pod aktívnu vecnú legitimáciu zákon rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu spočívajúce v jeho procesnom práve si uplatňovať tento nárok. S poukazom na súdom uvedené skutočnosti, súd je toho názoru, že žalobca svoj procesný ani hmotnoprávny nárok nepreukázal. S ohľadom na uvedené skutočnosti, súd žalobu zamietol.

45. Pokiaľ ide o ďalšie skutočnosti, súd v tejto veci vzhľadom na vyššie uvedené nad rámec uvádza, že predmetný úver je bezúročný z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vo svojich ustanoveniach priamo ustanovuje, že zmluva musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa majú uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, je nepochybné, že takéto náležitosti museli byť priamo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

46. V danej veci právny predchodca žalobcu síce formálne poskytol žalovanej finančné prostriedky v sume 25.000,- Eur, avšak v dôsledku následného odpočítania poplatku za spracovanie úveru vo výške 300,- Eur, s týmito finančnými prostriedkami žalovaná nemohla disponovať a v skutočnosti jej bol ako úver poskytnutá suma nižšia 24.700,- Eur, než bola deklarovaná v zmluve o úvere. Navyše, v dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru, nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, pretože dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje celkový náklad úveru pre spotrebiteľa, do celkovej výšky úveru, bude podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru.

XX. Súd ďalej zistil s ohľadom na skutočnosti namietané žalovanou, že žalobca skúmal bonitu žalovanej predtým ako s ňou vstúpil do zmluvného vzťahu, t.j. jej schopnosť úver v budúcnosti splácať, avšak je potrebné uviesť, že toto skúmanie sa na základe žalobcom predložených listinných dôkazov javí iba ako formálne.

48. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by právny predchodca žalobcu mal vedomosť o nákladoch na bývanie, nákladoch na stravu, lieky, resp. iných životných nákladoch žalovanej.

49. Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 17.10.2024 sp. zn. 10CoCsp/27/2024, uviedol právny názor: „Odvolací súd uvádza, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Pre naplnenie podmienok uvedených v ustanovení § 7 ods. 1 zákon o spotrebiteľských úveroch nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov na splácanie úverov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti... náležité skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, bez toho, aby právny predchodca žalobcu skúmal aj iné aspekty a okolnosti na strane žalovanej, ako napr. jej celkovú zadlženosť, mesačné výdavky, výdavky na zabezpečovanie ubytovania, stravy, atď., si teda právny predchodca žalobcu nemohol utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej potrebnej pre posúdenie jej schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov a jeho tvrdení vyplýva, že jeho právny predchodca nezisťoval žiadne výdavky žalovanej predstavujúce náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb.“

50. S ohľadom na uvedené možno ustáliť, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity žalovanej, tak ako vyžaduje zákon, teda s odbornou starostlivosťou. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

51. K listine označenej ako „Uznanie dlhu“ žalovanej súd uvádza, že táto upravuje právne vzťahy vzniknuté zo spotrebiteľskej zmluvy. Ide o formulárové uznanie pripravené žalobcom, kde návrh vopred pripravil veriteľ pre dlžníka. Iniciatíva k uzavretiu takejto dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa, pričom takéto uznanie dlhu je podpisované spotrebiteľom len na podnet osôb konajúci v mene žalobcu.

52. Právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy definovaný v čl. 3 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, teda nevyhnutne musí dopadať aj na uznanie dlhu. Rovnako aj právny režim celej citovanej Smernice. Uznanie dlhu vykazuje znaky nekalej obchodnej praxe a takejto nemožno priznať ochranu, iba že by žalobca preukázal, úplný a vážny úmysel dlžníka plniť pri plnej vedomosti o následkoch a účinkoch uznania, teda že sa jednalo o individuálne dojednané uznanie dlhu, kedy spotrebiteľ bol informovaný o všetkých podmienkach a povinnostiach takéhoto úkonu.

53. Vzhľadom k predformulovanému obsahu uznania možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. Toto potvrdzuje i fakt, že sama žalovaná na pojednávaní konanom dňa 10.11.2025 uviedla, že správanie Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. bolo veľmi nátlakové a určite aj niečo podpísala, čo mohlo byť uznaním dlhu. Ďalej uviedla, že teraz už vie, čo je to premlčanie pohľadávky, ale v čase podpisu listiny označenej ako uznanie dlhu to nevedela. Uznanie dlhu síce obsahuje ustanovenie o tom, že dlžníci majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch a že ak dlžníci uznajú pohľadávku čo do dôvodu a výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu dlhu došlo, neobsahuje však popis následkov podpisu tejto listiny, ktorému by porozumel i bežný spotrebiteľ, ktorým žalovaná je.

54. Z pohľadu súkromnoprávnej ochrany spotrebiteľa podpisom formulárového uznania si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a podpísanie uznania dlhu privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V rovine verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa upravenej ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je potrebné okolnosti, za ktorých žalobca uzatvára so spotrebiteľmi formulárové dohody o uznaní dlhu považovať za nekalú obchodnú prax s ohľadom na ust. § 8 ods. 3 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

55. V neposlednom rade k danej veci treba uviesť, že toto uznanie nebolo podpísané aj zo strany spoludlžníka, F. E., a že žalovaná uznala celkový záväzok, ktorý ani v takejto výške, v akej bol uznaný

neexistoval, a to s poukazom na bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru. Uznanie takéhoto dlhu je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využitie omyl a leš' v snahe dosiahnuť uznanie záväzku, ktorý v uznannej výške ani neexistoval. Z uvedeného dôvodu súd považoval takéto uznanie dlhu podľa § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný právny úkon.

56. Záverom súd dodáva, že vyššie uvedené nedostatky súd popísal pre úplnosť zodpovedania otázok, ktoré počas konania vyvstali. Pre samotné rozhodnutie predmetnej veci bola zásadná skutočnosť, že v predmetnom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., na súčasného žalobcu. Žalobca teda v spore nepreukázal aktívnu legitímáciu a preto bolo potrebné žalobu zamietnuť.

57. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

58. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu k veci.

59. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná bola, ako v prvoinštančnom, tak i v odvolacom konaní plne úspešná, súd jej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a taktiež odvolacieho konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.